

“भूमिर्विशुध्यते कालात् दाहमार्जनगोक्रमे ।
 लंपादुल्लेखनात् सेकादेष्वसंमार्जनात् ॥”
 भोजनम् । इति मेदिनी । पं, १० ॥ (लिप्यते-
 २नेनेति ।) सुधा । इति विश्वः ॥ पुन इति भाषा ॥
 प्रकः, पुं, (लिप्यतीति । लिप् + लृत् ।) चाति-
 विशेषः । राज इति चैकर इति च भाषा ।
 तत्पर्यायः । पलमरः २ । इत्यमरः ॥ लेपी ३ ।
 इति शब्दरत्नावली ॥ लेप्यत् ३ । इति हेम-
 चन्द्रः ॥ (लेपनकर्त्तरि, चि ॥)
 लेपनं, क्ली, (लिप् + लृट् ।) लेपः । लेपा इति
 भाषा । यथा,—
 “वैशाखस्य सिते पक्षे हृतीयाक्षयसंज्ञिता ।
 तत्र मां लेपयेद्भयलेपनैरतिशोभितम् ॥”
 इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
 विश्वरूपलेपनफलं यथा,—
 वराह उवाच ।
 “शुखु तत्त्वेन मे देवि ! लिप्यमानस्य यत् फलम् ।
 सर्वं ते कथयिष्यामि यथा प्राप्नोति मानवः ॥
 गोमयं गृह्य वै भूमे मम वैष्णोपलेपयेत् ।
 न्यस्तानि तत्र यावन्ति पदानि च विलिप्यतः ॥
 तावद्दुर्घसहस्राणि द्विधात्रिं दिवि भोदते ।
 यदि द्वादश वर्षाणि लिप्यते मम कर्मसु ॥
 जायते विपुले शुद्धे धनधान्यसमाकुले ॥
 द्वियेनमस्कृतो देवि ! कुशदीपाय गच्छति ।
 कुशदीपमनुप्राप्य सहस्रं जीवते दश ।
 मङ्गलञ्चैव जायेत महिमागुणवान् सुधिः ॥
 कुशदीपात् परिभ्रष्टो मम कर्मपरायणः ।
 राजा वै जायते सुभु सर्वधर्मेषु निष्ठितः ॥
 लेपनस्य प्रभावेण मम कर्मपरायणः ।
 भक्ता अर्थास्तत्त्रापि सर्वश्राद्धाणि गच्छते ॥
 देवि ! कारयते सर्वं मम चायतनानि च ॥
 कारयित्वा यथान्यायं मम लोकाय गच्छति ॥
 गोमयस्य तु वस्त्राणि तच्छुद्धं वसुधरे ।
 गोमयन्तु समासाद्य यावन्नोकोऽनुगच्छति ॥
 समीपे यदि वा दूरे गत्वानयति गोमयम् ।
 यावन्ति तत्पदान्यस्य तावद्दुर्घसहस्रकम् ।
 गोमयानयिता चैव स्वर्गलोके महीयते ॥
 एकादशसहस्राणि एकादशशतानि च ।
 मृतः स श्राद्धले ह्यीपे रमते च सुदा युतः ॥
 श्राद्धलासु परिभ्रष्टो राजा भवति धार्मिकः ।
 मङ्गलञ्चैव जायेत सर्वधर्मविदांवरः ॥
 अथ द्वादशवर्षाणि मच्चित्तः सुदृढव्रतः ।
 वहते गोमयं सुभु मम लोकाय गच्छति ॥”
 इति वराहपुराणम् ॥
 देवीगृहलेपनफलं यथा,—
 “देव्या गृहं यः शुक्र गोमयेनानुलेपयेत् ।
 श्वयो वा यदि वा पुंसः यस्मासन्तु निरन्त-
 रम् ।
 स लभेदशितान् कामान् देव्या लोकस्य
 गच्छति ॥”
 देवीपुराण ४२ अध्यायः ॥
 (रात्रौ लेपनविधौ यथा,—

“न रात्रौ लेपनं कुर्यात् शुक्लमात्रं न धार-
 येत् ॥
 शुक्लमात्रमुपेक्षेत प्रदेहे पीडनं प्रति ॥”
 इति मध्यखण्डे त्रयोविंशोऽध्याये श्राद्धधरे-
 षोक्तम् ॥
 लेपनः, पुं, (लिप्यत्वनेनेति । लिप् + कर्त्तृ लृट् ।)
 तुल्यनामगन्धद्रव्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 लेपी [न] पुं, (लिप्यतीति । लिप् + लिपिः ।)
 लेपकः । चैकर इति भाषा । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥ लेपकर्त्तरि लेपविशिष्टे च चि ॥
 लेप्यं, चि, (लिप् + ल्यत् ।) लेपनीयम् । लेप-
 यम् । लिपधातोः कर्मणि यप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥
 (यथा, भागवते । ११ । २७ । १२ ।
 “शैली दारुमयी लौही लेप्या लेखा च
 सैकती ।
 मनीमयी मखिमयी प्रतिमाद्विधा स्मृता ॥”)
 लेप्यत्, पुं, (लेप्यं करोतीति । क् + क्तिप् ।)
 लेपकः । इति हेमचन्द्रः ॥ ३ । ५८६ ॥
 लेप्यमयी, स्त्री, (लेप्य + मयट् । डीप् ।) काष्ठादि-
 चटितपुस्तिका । तत्पर्यायः । अङ्गलि-
 कारिका २ । इति हेमचन्द्रः ॥
 लेप्यस्त्री, स्त्री, (लेप्या स्त्री ।) सुगन्धद्रव्यलिप्ता
 स्त्री । इति शब्दरत्नावली ॥
 लेयः, पुं, सिंहराशिः । इति ज्योतिषतत्त्वम् ॥
 लेलिहानः, पुं, (पुनःपुनरतिशयेन वा लेटोति ।
 लिह् + यङ् + शानच् ।) शिवः । इति शब्द-
 रत्नावली ॥ सर्पः । इति हेमचन्द्रः ॥ पुनःपुन-
 र्लेहनकर्त्तरि, चि ॥ (यथा, महाभारते । १ ।
 २३३ । ५ ।
 “सप्तजिह्वाननः क्रूरो लेलिहानो विसर्पति ॥”)
 लेलिहाना, स्त्री, (लेलिहान + स्त्रियां टाप् ।)
 सुन्नाविशेषः । यथा,—
 “वक्रं विस्वारितं कलाप्यधो जिह्वा च चाल-
 येत् ।
 पार्श्वस्थं सुदृशुगलं लेलिहानेति कीर्तिता ॥”
 एषा ताराराधने । अन्या लेलिहाना वक्तव्या ।
 “योनिर्भायाधरः सेन्द्रधूः कूर्चं क्रमादिदुः ॥
 बीजानि चोचरन् मन्त्री सुन्नावन्मनाचरेत् ।
 तर्जनीमध्यमानामाः समं कुर्यादधोमुखम् ॥
 अनामायां चिपेट्टहां ऋज्वां कला कनि-
 ष्टिकाम् ।
 लेलिहानास्तुद्रयं जीवन्वासे प्रकीर्तिता ॥”
 इति तन्त्रसारः ॥
 लेटुः, पुं, (लिप् + लृट् ।) कथा । इत्यमरः ॥
 (यथा, महाभारते । १२ । ५८ । २४ ।
 “एष ते राजघर्माणां लेटुः समनुवर्धितः ॥”)
 लेटुः, पुं, (लिप्यते इति । लिप् + बाहुलकात्
 तुन् ।) लोटम् । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते ।
 १३ । ३४ । २६ ।
 “अथ यो ब्राह्मणान् क्रुटुः पराभवति सोऽ-
 चिरात् ।
 यथा महाकवे चित्तं आमलेटुर्विगच्छति ॥”)

लेटुः, पुं, (लेटुं हन्तीति । हन् + टक् ।
 लेटुमेदनः । इति शब्दरत्नावली ॥
 लेटुमेदनः, पुं, (लेटुं भिनत्तीति । भिद् + लृट् ।)
 लोटभङ्गासाधनसुन्नरः । मद् इति ख्यातः ।
 इति कैचित् । इति भरतः ॥ तत्पर्यायः
 कोटिशः २ । इत्यमरः ॥ कोटीशः ३ । इति
 रत्नकोषः ॥ लेटुः ४ लेटुमेदी ५ चूर्णदण्डः ६ ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 लेविकः, पुं, हृद्यारोहकः । तत्पर्यायः । कटि-
 रोहकः २ । इति शब्दमाला ॥
 लेहः, पुं, (लेहनमिति । लिह् + लृट् ।)
 व्याहारः । भक्षयम् । इति हेमचन्द्रः ॥ तत्-
 पर्यायः । खादनम् २ रसनम् ३ खदनम् ४
 खदिः ५ । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, दृहत्-
 संहितायाम् । ५ । ४३ ।
 “सथापसथलेहयसननिरोधावमर्हानारोहः ।
 आघ्रातं मध्यतमस्तमोऽन्य इति ते दश
 यासाः ॥”
 कर्मणि चण् । रसः । यथा, सुश्रुते । १ । १४४ ।
 “पचेल्लेहं सितान् चौरं पलाङ्गुलवान्वितम् ॥”
 लेटोति । लिह् + पचाद्यच् । लेहनकर्त्तरि, चि ।
 यथा, भट्टिः । ६ । ८२ ।
 “द्वेलेहं मधुनो लेहेहं विरुयेयथा गिरिः ॥”
 अवलेहः । तत्पर्यायो यथा,—
 “जायस्य स्यात् पुनः पाकात् घनत्वं सारस-
 क्रिया ।
 सोऽवलेहश्च लेहः स्यात्स्मात्पा स्यात् पलो-
 क्तिता ॥
 सितान् चतुर्गुणा कार्या चूर्णाश्च दिशुषो गुडः ।
 इव चतुर्गुणं दद्यादिति सर्वत्र निश्चयः ॥”
 इति मध्यखण्डेऽध्याये श्राद्धधरेषोक्तम् ॥”)
 लेहनं, क्ली (लिह् + लृट् ।) जिह्वया रस-
 यहयम् । चाटन इति भाषा । तत्पर्यायः ।
 जिह्वाखादः २ । इति हेमचन्द्रः ॥
 लेहिनः, पुं, (लिह् + बाहुलकात् इन् ।) टङ्-
 यम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 लेह्यं, क्ली, (लिह् + ल्यत् ।) अन्धतम् । इति
 शब्दमाला ॥ लेहनीये, चि ॥ (यथा, कथा-
 चरितुसागरे । ४५ । २३० ।
 “तत्तन्नावाविषं भक्ष्यभोज्यलेहादि वृद्धसम् ।
 दिव्यमन्त्रं बुभुजिरे पयुः पानमयोत्तमम् ॥”
 व्याहारविशेषो यथा,—
 “व्याहारं वृद्धविषयं पयं लेह्यमप्येव च ।
 भोज्यं भक्ष्यमथा चर्वां गुहं विदाह्ययोत्त-
 रम् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
 लेङ्गं, क्ली, (लिङ्गमधिष्ठत्वात् क्तो यत् इति ।
 लिङ्गस्येदमिति वा । लिङ्ग + अच् ।) लिङ्ग-
 पुराणम् । यथा,—
 “मात्स्यं कौर्म्यं तथा लेङ्गं शैवं खान्दकयेव च ॥
 इत्यादि पाञ्चोत्तरखण्डे ३४ अध्यायः ॥
 (अस्य विवरणादिकं पुराणशब्दे द्रष्टव्यम् ।)